

FÖRBINDELSEVILLKOR FÖR STÖD FÖR DJURENS VÄLBEFINNANDE 2010

Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling:
Europa investerar i landsbygdsområden

FÖRBINDELSEVILLKOR FÖR STÖD FÖR DJURENS VÄLBEFINNANDE 2010

1	Förutsättningar för ingående av förbindelse	3
2	Stödbeloppet och betalningen av det	4
3	Tvårvillkoren som villkor för stödet	5
4	Grundvillkor	5
4.1	lakttagande av grundvillkoren	5
4.2	Gemensamma djurhälsokrav för nöt- och svingårdar	6
4.3	Hälsovårdskrav som ska följas på nötgårdarna	6
4.4	Utfodring och annan skötsel av nötkreatur	7
4.5	Hälsovårdskrav som ska följas på svingårdarna	8
4.6	Utfodring och annan skötsel av svin	8
5	Tilläggsvillkor	9
5.1	Val av tilläggsvillkor	9
5.2	Gemensamt tilläggsvillkor för nöt- och svingårdar	10
5.3	Tilläggsvillkor för nötgårdar	10
5.4	Tilläggsvillkor för svingårdar	12
6	Förändrade förhållanden under förbindelsens gång	13
6.1	Skyldighet att anmäla om förändrade förhållanden	13
6.2	Byte av produktionsinriktning	13
6.3	Byte av tilläggsvillkor och frånträädande från villkoret	13
6.4	Minskning av antalet djur som förbindelsen gäller	13
6.5	Befrielse eller frånträädande av förbindelse	14
6.6	Överföring av förbindelsen	14
7	Vissa omständigheter som hänför sig till stödet	14
7.1	Termer	14
7.2	Förvaring av dokument	15
7.3	Stödets offentlighet	15
7.4	Övervakning	15
	BILAGA 1 Hälsovårdskrav på nötgårdar	15
	BILAGA 2 Hälsovårdskrav på svingårdar	16

1 Förutsättningar för ingående av förbindelse

Ingående av förbindelse

Stöd för djurens välbefinnande får sökas av nöt- och svingårdar.

För att få stöd ska jordbrukaren lämna in en förbindelse för stöd för djurens välbefinnande till den lokala landsbygdsnäringsmyndigheten. Förbindelsetiden är fem år. Den förbindelse som ingås år 2010 träder i kraft den 1 maj 2010 och upphör den 30 april 2015. Jordbrukaren åtar sig att iakttä de förpliktelser som åtgärder förutsätter i fråga om det eller de djurslag han eller hon valt. Jordbrukaren ska ha minst 10 djurenheter av det berörda djurslaget i sin besittning på sin gård under hela förbindelsetiden. Det hälsovårdsbesök som ingår i stöd villkoren måste ingås före utgången av det första förbindelseåret (före 30.4.2011). Det veterinärbesök som krävs för ändamålet måste ändå ha beställts senast när ansökan om förbindelse lämnas in.

Förbindelsen ingås genom att man fyller i och undertecknar blankett 188 och senast 30.4.2010 lämnar in den till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun på vars område djurproduktionsbyggnaden är belägen. Under alla förbindelseår ansöks dessutom om utbetalning av stödet med en separat blankett (Blnr 101 B)

Förbindelsen och valet av tilläggsvillkor är förbundna med vissa särskilda begränsningar som utreds nedan.

Jordbrukaren och gårdsbruksenheten

Med jordbrukare avses i fråga om stödet för djurens välbefinnande en fysisk eller juridisk person eller en grupp fysiska eller juridiska personer som bedriver husdjursproduktion, oavsett vilken juridisk ställning gruppen och dess medlemmar har.

Jordbrukaren behöver inte ha någon bestämd minimiåkerareal eller annan areal i sin besittning, om inte förbindelsevillkoren förutsätter att de produktionsdjur som förbindelsen gäller ska gå på bete eller vistas i rastgård.

Med gårdsbruksenhet avses en funktionellt och ekonomiskt självständig produktionsenhet som används för jordbruk, leds av en jordbrukare och består av en eller flera fastigheter eller delar av fastigheter eller en eller flera produktionsbyggnader jämte mark och som administreras som en helhet på grundval av ägande eller hyra.

Ålder

Jordbrukaren eller maken ska vara minst 18 år och inte mera än 65 år den 31 december året innan förbindelsen ingås och avtalet sluts. En jordbrukare som ingår förbindelse år 2010 ska vara född under tiden 31.12.1944 – 31.12.1991 för att ålderskravet ska uppfyllas. Med make avses sökandens make eller maka eller en i 7 § 3 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd person som lever med sökanden under äktenskapsliknande förhållanden. En person under 18 kan beviljas stöd endast om personen har ingått äktenskap, idkar jordbruk som samägare tillsammans med förälder eller om det finns andra särskilda skäl att avvika från ålderskravet. Om jordbruk och trädgårdsodling bedrivs av flera jordbrukare eller i form av en sammanslutning, förutsätts för beviljande av stöd att minst en jordbrukare, en medlem i sammanslutningen, en delägare eller en bolagsman uppfyller ålderskravet. Det förutsätts dock inte att ålderskravet uppfylls när stöd beviljas ett offentlighetsrättsligt samfund, en förening, en stiftelse, en fängelselägenhet eller en skollägenhet.

Allmänna krav

Jordbrukaren ska uppfylla kraven för djurhälsovård på sin gårdsbruksenhet. Jordbrukaren ska spara hälsovårdsavtalet, veterinärintygen över avlagda hälsovårdsbesök, de årligen uppdaterade hälsovårdsplanerna samt eventuella partispecifika sammandrag av incidenstalet bland djuren. Jordbrukaren måste försäkra sig om att stöd villkoren uppfylls till alla delar under hela förbindelseperioden

Hälsovårdskraven och andra villkor som utreds nedan ingår i grundvillkoren. Förutom grundvillkoren kan jordbrukaren välja högst två tilläggsvillkor. Ett tilläggsvillkor som gäller ett bestämt djurslag får väljas om jordbrukaren har minst 10 de av djurslaget i fråga under hela förbindelseperioden och de andra förutsättningarna uppfylls. De åtgärder som utgör villkor för stöd ska genomföras från och med den 1 maj det första förbindelseåret, men senast inom december månad ifall inte någon annan frist för villkoret fastställts. Hälsovårdsavtalet ska ha ingåtts senast före slutet av det första förbindelseåret (30.4.2011). Hälsovårdsbesöken och hv-planen ska vara gjorda senast före slutet av varje förbindelseår (30.4.)

2 Stödbeloppet och betalningen av det

Ansökan om utbetalning av stöd för djurens välbefinnande

För att stödet ska betalas ut förutsätts att en årlig ansökan om utbetalning lämnas in också det första stödåret.

På en gård som håller både nötkreatur och svin, och som åtar sig att iakttä stödvillkoren för både nöt- och svingårdar, räknas djurantalet ut enligt samma principer som anges nedan

På nötgårdar ska en av lantbruksförvaltningen godkänd blankett (Blnr 101 B, Stödansökan) användas för ansökan om utbetalning. Stödansökan inlämnas till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet i samband med den årliga stödansökningen. Någon särskild anmälan om djurantal behövs inte. Antalet nötkreatur fås från nötdjursregistret som upprätthålls av Lantbrukets Datacentral och därifrån räknar förvaltningen ut antalet stödberättigande nötkreatur på räkningsdagen. **För att få stöd måste den sökande anmäla nötkreaturen till nötkreatursregistret.** Stödet betalas på basis av det genomsnittliga antalet djurenheter mellan den 1 maj och den 1 augusti det år förbindelsen inleds. Under de följande åren är antalet djurenheter det genomsnittliga antalet djurenheter mellan den 2 augusti året som föregår stödansökan och den 1 augusti ansökningsåret.

På svingårdar ska en av lantbruksförvaltningen godkänd blankett (Blnr 101 B, Stödansökan) användas som ansökan om utbetalning. Som grund för utbetalningen behövs antalet svin som fås från det svinregister som upprätthålls av Evi-ra och därifrån räknar förvaltningen ut antalet stödberättigande svin på räkningsdagen. **För att få stöd ska sökanden anmäla svinen till svinregistret enligt Eviras anvisningar.** Stödet är inte avsett för vildsvinsgårdar.

Antalet svin (djurenheter) räknas utgående från antalen stödberättigande djur på följande dagar:

- året då förbindelsen ingås: antalet djurenheter i medeltal den första maj, juni, juli och augusti
- de övriga förbindelseåren: medeltalet av antalet djurenheter den 1 september, oktober, november och december det år som föregår

stödansökan och den 1 januari, februari, mars, april, maj, juni, juli och augusti ansökningsåret.

Vid uträkningen lämnas dock det största och de två minsta månatliga djurantalerna obeaktade (också för förbindelseåret). Av de tre månader gamla eller yngre smågrisar som anmälts till registret beaktas hälften.

Dessutom ska man observera att förbindelsen fortgår även om gården har ett kortvarigt (högst några månaders) produktionsuppehåll. Sådana produktionsuppehåll kan bero på följande omständigheter:

- vissa former av husdjursproduktion
- grundlig reparation eller utvidgning av en husdjursbyggnad
- ändring av produktionsinriktningen
- oöverstigligt hinder, till exempel en djursjukdom som ska bekämpas eller sanering av gården på grund av smitta.

Stödberättigande djur omvandlas till djurenheter enligt tabellen (se också kap. 7.):

DJURSLAG	DJURENHET (DE)
Nötkreatur över 2 år	1,0
Nötkreatur 6 mån.-2 år	0,6
Nötkreatur under 6 mån.	0,4
Suggor (sinsuggor eller suggor som grisat ¹⁾)	0,5
Övriga svin	0,3

¹⁾ beräknas utan smågrisar, varav hälften beaktas som djurslaget 'Övriga svin'

Beloppet av stöd för djurens välbefinnande

Antalet djur som berättigar till stöd årligen slås fast på basis av uppgifter från nötdjurs- eller svinregistret. Jordbrukaren ska anmäla djuren till dessa register i enlighet med registerförarens anvisningar. Om gården har övervakats av närings-, trafik- och miljöcentralen (ELY-centralen), verifieras antalet stödberättigande djur utgående från övervakningsuppgifterna. Stöd betalas för de djur som är i jordbrukarens besittning. Därför måste stödvillkoren följas också i fråga om de stödberättigande djur i sökandens besittning som är placerade någon annanstans än på gården.

En jordbrukare som ingått förbindelse betalas årligen stöd för djurens välbefinnande i överensstämmelse med de villkor han eller hon följer. Stödet betalas per djurenhet som följer:

VILLKOR SOM FÖLJS:	STÖDNIVÅ €/DE
Grundvillkor	
Nötkreatur	17,50
Svin	5,00
Tilläggsvillkor som väljs av en nöt- och/eller svingård	
Brandbekämpnings- och räddningsplan	
- nötkreatur	3,58
- svin	1,53
Tilläggsvillkor för nötgårdar	
Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls, inbegripet krav på utrymme	12,17
Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls	9,92
Större möjligheter för uppbundna nötkreatur att röra sig	8,73
Förbättrade förhållanden för nöt som är minst 6 månader	21,06
Betesgång under växtperioden och rastning om vintern för nötkreatur	21,29
Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur	12,35
Tilläggsvillkor för svingårdar	
Betesgång eller rastning för sugsugor och gyltor	11,03
Betäckning och inseminering av sugor och gyltor	6,69
Krav på utrymmet och liggplatserna för dräktiga sugor och gyltor	3,07
Fri grisning för sugorna	13,29
Sjukboxar för svin	8,84
Bättre förhållanden i svinboxarna	9,40

Det minsta stödbeloppet som betalas är 100 euro.

3 Tvärvillkoren som villkor för stödet

Beviljandet av stöd för djurens välbefinnande förutsätter att tvärvillkor iakttas. Tvärvillkoren indelas i föreskrivna verksamhetskrav och krav på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden.

I kapitel 9 i ansökningsguiden för år 2010 berättas mer om tvärvillkoren och de författningar som hör samman med dem, liksom också i följande de guider om tvärvillkoren som har skickats till jordbrukarna.

- Odlingssätt och miljövillkor (december 2004, kompletterad våren 2006, uppdaterad 2010)
- Märkning och registrering av djur, växtskyddsmedel, foder, livsmedel, anmälning om djursjukdomar och djurens välbefinnande (ny upplaga år 2007).

De författningar som jordbrukaren förbinder sig att iakttas som tvärvillkor är uppräknade i de ovan nämnda guiderna.

Guiderna finns också att få hos kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, ELY-centralerna och på Landsbygdsverkets webbplats.

Om en jordbrukare som ansöker om stöd för djurens välbefinnande endast har en produktionsbyggnad för djur i sin besittning, måste han eller hon följa de författningar i anslutning till tvärvillkoren som gäller animalieproduktion.

Stödtagaren måste följa djurskyddslagen och – förordningen. Om ett djurskyddsbrott eller en djurskyddsförseelse har konstaterats på stödtagarens gård återkrävs stödet för djurens välbefinnande.

4 Grundvillkor

4.1 Iakttagande av grundvillkoren

Sökanden måste följa grundvillkoren i fråga om svin eller nötkreatur. Sökanden kan också åta sig att följa grundvillkoren i fråga om bägge djurslagen. Om det finns både svin och nötkreatur på gården, och jordbrukaren följer grundvillkoren för bägge djurslagen kan hon eller han välja ett tilläggsvillkor för vardera djurslaget. Då måste det finnas minst 10 de av båda djurslagen. Om jordbrukaren följer grundvillkoren för bara ett djurslag,

ska tilläggsvillkoren eller –villkoren gälla detta djurslag.

Grundvillkoren omfattar iakttagande av hälsovårdskraven för djur inklusive skydd mot sjukdomar på gårdsnivån, villkor som gäller utfodring och skötsel av djuren samt beredskap mot funktionsstörningar på gården. De importerade foder och foderråvaror som används på gården ska anskaffas från ett företag som finns på positivlistan eller som annars är undersökta för salmonella i Finland. Om fodren eller foderråvarorna skaffas från något annat företag än dem som finns på positivlistan ska jordbrukaren för veterinären visa upp ett intyg över utförd salmonellaanalys i samband med hälsovårdsbesöket. Kraven som rör djurhälsovård indelas i uppgörandet av hälsovårdsavtal och hälsovårdsplaner, hälsovårdsbesök samt skydd mot sjukdomar på gårdsnivån.

4.2 **Gemensamma djurhälsokrav för nöt- och svingårdar**

När jordbrukaren för första gången ansöker om stöd för djurens välbefinnande måste han eller hon åta sig att följa de hälsovårdskrav som ingår i grundvillkoren.

Jordbrukaren ska sluta ett skriftligt **hälsovårdsavtal** med en veterinär. Om gården redan har ett ETU-hälsovårdsavtal som slutits med en veterinär, behövs det inget nytt avtal utan det gamla fortsätter på normalt sätt. Av avtalet ska framgå ETUs krav på nationell nivå enligt gårdens produktionsinriktning (ETU-avtalen) eller hälsovårdskraven (Landsbygdsverkets avtalsblankett, Blnr 189). ETU-avtalsblanketten används på de gårdar som ansluter sig till ETU-uppföljningssystemen (Sikava eller Naseva) medan Landsbygdsverkets avtalsblankett används på de gårdar som inte gör det. Om gården ännu inte har något hälsovårdsavtal måste man komma överens med veterinären om att ingå ett hälsovårdsavtal innan ansökan om stöd för djurens välbefinnande lämnas in. På förbindelseblankett 188 frågas om saken. De hälsovårdskrav som utgör villkor för stödet sammanfaller inte helt med ETUs krav på nationell nivå, men bägge uppfyller förutsättningarna för stöd för djurens välbefinnande.

Av hälsovårdsavtalet ska framgå hur ofta veterinären besöker gården, vad som görs under besöken samt om uppgifter om gården och djurens hälsotillstånd eventuellt överläts för exempelvis mejeriets eller slakteriets bruk eller används på annat sätt.

På nötgårdarna ska veterinären avlägga ett **hälsovårdsbesök** minst en gång per år. På svingårdarna ska hälsovårdsbesöken avläggas så att gårdar med smågrisproduktion och kombinerad

produktion besöks minst fyra gånger per år och slaktsvingårdar en gång per uppfödningssomgång. Slaktsvinstallar som fylls på kontinuerligt ska besökas minst fyra gånger per år. Veterinären gör upp ett skriftligt dokument över besöket åt sig själv och åt jordbrukaren. Jordbrukaren är skyldig att förvara besökshandlingarna på sin gård.

På basis av besöket eller besöken utarbetar veterinären en skriftlig **hälsovårdsplan**, som innehåller de korrigerings- och utvecklingsåtgärder som man kommit överens med jordbrukaren om att ska genomföras på gården. Hälsovårdsplanen kan ingå i hälsovårdsblanketten. Planen ska uppdateras årligen. Uppdateringen kan göras utgående från ett flertal besök. Planen kan vara i elektronisk form förutsatt att den vid behov kan skrivas ut exempelvis till den myndighet som utför djurövervakning.

Hälsovårdsbesöken och/eller hälsovårdsplanen kan utföras av den veterinär som uppgjort hälsovårdsavtalet eller av någon annan veterinär som befullmäktigats av gården. Vid en eventuell övervakningen ska befullmäktigandet kunna påvisas.

På gården ska man följa de föreskrifter som veterinären särskilt meddelar om sjukdomsskyddet samt om anskaffning av djurmaterial och importerat foder.

4.3 **Hälsovårdskrav som ska följas på nötgårdarna**

Gårdar med nötkreatur ska vara fria från salmonella- och BVD-infektioner och sådana gårdar som säljer djur till livs skall dessutom vara fria från ringormsinfektioner. När det gäller ringorm berörs slutuppfödninganläggningar för kalvar som föds upp till köttproduktion inte av kravet. Förekomst av dessa sjukdomar på gården är inget hinder för en stödförbindelse, men saneringen måste pågå då förbindelsen om stödet ingås eller också måste den påbörjas utan dröjsmål.

Gårdens sjukdomsfria status utreds i samband med veterinärens besök på gården och antecknas på hälsovårdsblanketten. Om någon av de ovan nämnda infektionerna konstateras på gården under förbindelseperioden, eller om infektion har konstaterats före förbindelseperiodens början, måste jordbrukaren sanera bort infektionen eller i övrigt handla enligt veterinärens gårdsspecifika anvisningar för förhindrande av att smittan sprider sig. Avelsdjur som köpts eller flyttats till en nötgård och som hållits på en annan jordbrukares djurhållningsplats ska vara undersökta för salmonella enligt veterinärens föreskrifter. Med avelsdjur avses här nötkreatur som är avsedda för djurhållning och som kommer till gården, ex-

empelvis avelskvigor. Undersökningen ska vara gjord högst två månader innan djuret förs till gården. På gårdar som föder upp kalvar och som säljer sina köpta djur för vidareuppfödning ska salmonellaundersökningen göras årligen per avdelning enligt veterinärens föreskrifter.

Nötkreaturen ska hållas rena och – om produktionsförhållandena medger det – ha tillgång till ordentligt med strö. Vidare ska god utfodrings- och foderhygien iakttas. Utfodringen ska utföras så att fodret aldrig kommer i kontakt med spillning och så att vattnet inte innehåller orenheter. Dessa åtgärder syftar till att bekämpa fekala sjukdomsalstrare. Under hälsovårdsbesöket slås fast att man på gården har försökt bekämpa fekala sjukdomsalstrare.

4.4 **Utfodring och annan skötsel av nötkreatur**

Gården ska bedriva systematisk produktionskontroll. Produktionskontrollen kan skötas till exempel av en rådgivningsorganisation, av mejeriet, slakteriet eller av jordbrukaren själv. Vid utfodringen av nötkreaturen ska man följa en skriftlig utfodringsplan som baserar sig på kalkyler och som beaktar djurens tillväxt- och produktionsstadium.

Vid produktionskontrollen och planeringen av utfodringen på nötkreatursgårdar ska minst följande uppfyllas:

- det finns tabellvärden eller foderanalyser över fodrets sammansättning (köpt foder och större partier hemmaproducerat foder av avvikande kvalitet)
- **för mjölkboskap** finns kornas vikt eller konditionsklass i medeltal, producerad mjölmängd per ko samt produktionsfas och dräktighetsfas. För kvigor finns kvigornas vikt eller konditionsklass i medeltal samt de enskilda kvigornas ålder och dräktighetsfas.
- **för dikor** finns besättningens vikt eller konditionsklass i medeltal, produktionsfas samt antalet avvanda kalvar/diko. Tidpunkterna för kalvningarna och antalet avvanda kalvar antecknas. För livdjur till försäljning eller djur som blir kvar på den egna gården alternativt ålder, konditionsklass och dygnstillväxt i medeltal (kan räknas ut med hjälp av avvänjningsvikt, förmedlingsvikt eller 200 dygnsvikt och den uppskattade födelsevikten).
- **för köttboskap** finns uppskattad födelsevikt och slaktvikt på basis av vilka dygnstillväxten räknas ut. Utfodringsplanen uppgörs på basis av dygnstillväxten i medeltal och djurets ålder.

- utfodringsplanen uppdateras enligt situationen, en ny utfodringsplan utarbetas åtminstone för inomhus- och utomhusutfodringsperioden.

- vikten med våg eller måttband om möjligheten att använda uppskattad vikt eller konditionsklass inte har nämnts

- dikor och köttboskap kan utfodras genom grupputfodring med hänvisning till de ovan nämnda grunderna.

- läkemedelsbehandlingar, sjukdomar och utmönstringar antecknas

Alla djur ska fortlöpande ha tillgång till vatten av god kvalitet och i tillräckliga mängder. Veterinären mäter vid behov vattenflödet i samband med det årliga hälsovårdsbesöket. Mätningen kan också utföras av en annan person som är insatt i frågan, exempelvis en rådgivare. Veterinären ska anteckna observationerna om vattnets tillräcklighet i hälsovårdsplanen. Mätning av vattenflödet är berättigad till exempel vid användning av nipp-lar eller drickskoppar. Om djuren dricker exempelvis från en ho mäts vattenflödet om det finns skäl att anta att hon fylls på med vatten avsevärt långsammare än vad djuret dricker och det därför kan hända att djuret inte får tillräckligt med vatten.

Nötkreatur får inte hållas ensamma om det inte är nödvändigt på grund av sjukdom, skada, aggressivt beteende eller någon annan motiverad och godtagbar orsak eller om inte något annat förutsätts i tilläggsvillkoren för stöd för djurens välbefinnande. Till exempel kan man vara tvungen att hålla avelstjurar ensamma en tid och likaså kan spädkalvar behöva hållas ensamma till en början.

Köttnöt, inklusive dikor, får inte hållas tjudrade i bås om det inte är nödvändigt på grund av någon tillfällig, motiverad och godtagbar orsak. Godtagbara orsaker är till exempel inseminering och vårdbesök av veterinär eller klövvårdare, eller att djuret hålls tjudrat högst några dagar eftersom det behöver vila. Det är inte tillåtet att ha djuret tjudrat under en lång tid på grund av exempelvis sjukdom eller beteendestörning, utan djuret ska vid behov placeras i en kätte. Nötkreaturen ska ha tillräckligt med grovfoder som lämpar sig för deras ålder och produktionsfas.

Gården ska gardera sig mot olika slag av kortvariga störningar i anordningarnas funktion. Funktionsstörningar kan orsakas av utrustning som går i olag och av exempelvis avbrott i el- och vattenförsörjningen på grund av storm, köld eller ymnigt snöfall. Om djurhållningsplatsen har ett

maskinellt ventilations-, utfodrings-, vattnings- eller annat motsvarande system som djurens välbefinnande är beroende av, måste gården ha en skriftlig plan över ett fungerande reservsystem med avseende på funktionsstörningar. Jordbrukaren kan själv ha gjort upp planen. Av planen ska framgå vilka åtgärder som ersätter det system som sköter ventilationen, utfodringen, vattningen eller någon annan maskinell verksamhet om utrustningen går i olag eller annars inte fungerar. Driftsstopp i anordningar får inte äventyra djurens välbefinnande. För händelse av elavbrott ska gården förfoga över ett reservsystem för alstring av elektricitet eller någon annan motsvarande beredskap inför elavbrott. Detta reservsystem ska alstra el som får den maskinella ventilationen och vid behov mjölkning, vattning, utfodring och utgödsling att fungera. Reservsystemet kan till exempel vara ett aggregat som används tillsammans med en granne eller en anslutning för el som kommer från annat håll och som kan tas i bruk omedelbart.

4.5 Hälsovårdskrav som ska följas på svingårdarna

Det får inte finnas infektioner av salmonella, grishosta, nyssjuka, dysenteri eller skabb på svingården när stödet söks för första gången. Förekomst av dessa sjukdomar på gården är inget hinder för en stödförbindelse, men saneringen måste pågå då förbindelsen om stödet ingås eller också måste den påbörjas utan dröjsmål. Medicinering mot skabb får inte användas eftersom den döljer symptomen och då kan smittan inte konstateras. Gårdens sjukdomsfria status utreds i samband med veterinärens besök på gården och antecknas på hälsovårdsblanketten. Om någon av de ovan nämnda infektionerna konstateras på gården under förbindelseperioden, måste jordbrukaren sanera bort smittan eller i övrigt handla enligt veterinärens gårdsspecifika anvisningar.

Suggorna ska vara vaccinerade mot rödsjuka och behandlade med läkemedel mot endoparasiter i enlighet med veterinärens anvisningar. Grunden för vaccinationspraxis ska finnas att tillgå i samband med eventuell övervakning. Slaktsvingårdar får ta emot smågrisar endast från sådana svingårdar med smågrisproduktion som åtminstone uppfyller hälsovårdskraven.

På svingårdar måste man bekämpa fekala sjukdomsalstrare vid utfodring och foderhygien samt genom att se till att djuren hålls rena (se motsvarande punkt för nötgårdar i förbindelsevillkoren punkt 4.3).

4.6 Utfodring och annan skötsel av svin

Gården ska bedriva systematisk produktionskontroll.

Genom produktionskontrollen av svingårdar försöker man följa med hur utfodring och annan vård inverkar på gårdens svin. Som hjälp vid uppföljningen använder man sig av **nyckeltal** och följer med hur de förändras. Jordbrukaren räknar själv ut nyckeltalen och kan med deras hjälp följa med eventuella förändringar i förhållandena i svinstallet. Med tanke på planeringen av utfodringen uppdateras utfodringsplanen i enlighet med situationen. Om möjligt ska analysuppgifter om fodrets sammansättning kunna användas.

Nyckeltal för uppföljningen är:

För suggor

- avvanda smågrisar / sugga / år
- späddgrisdödlighet före avvänjning, %; och
- utmönstrings-% för suggor

För svin i mellanuppfödningens ålder

- dödlighets-%

För slaktsvin

- dödlighets-%; och
- dygnstillväxt

Undantagsvis krävs inte dygnstillväxten för slaktsvin i kombinationssvinstallarnas slaktsvinsavdelningar om det inte är möjligt att få uppgiften t.ex. från slakteriets rapport.

För uträkningen av nyckeltalen ska man ha tillgång till datum för betäckning eller insemination av gårdens suggor och gyltor, datum för grisning, antal levande födda och antal dödfödda smågrisar samt datum för utmönstring och orsak till utmönstringen. För slaktsvinens del ska man ha tillgång till antalet djur som dött före utmönstringsålder samt slakteriets resultatrapport om partiets dygnstillväxt (i kombinationssvinstallar kan denna uppgift inte alltid fås).

Alla djur ska fortlöpande ha tillgång till vatten av god kvalitet och i tillräckliga mängder. Vattenflödet mäts vid behov i samband med det årliga hälsovårdsbesöket. Mätningen kan också utföras av en annan person som är insatt i frågan, exempelvis en rådgivare. Veterinären ska anteckna observationerna om vattnets tillräcklighet i hälsovårdsplanen. Dricksanordningarna skall lätt kunna rengöras.

Suggorna och gyltorna ska senast en vecka före beräknad grisningsdag få material att bygga bo av. Syftet med materialet är att lindra den stress som grisningen innebär och göra det möjligt för djuren att utöva sitt artspecifika beteende när det gäller bobyggande.

Materialet att bygga bo av kan exempelvis bestå av halm, hö, tidningar, fodersäckar, papplådor, granris, lövruskor eller annat liknande material som är ofarligt för svinen och som suggan eller gyltan kan ta i munnen, arbeta med och flytta från en plats till en annan.

Materialet att bygga bo av kan också fästas på boxens vägg. Materialet kan vara en för svinen säker tyg- eller skinnbit som mäter ca 30-40 cm per sida eller liknande, exempelvis ett knippe rep eller något annat material som tål att tuggas på och som suggan eller gyltan kan bearbeta och utöva sitt artspecifika bobyggarbeteende på.

Före användningen ska till exempel farliga nitar avlägsnas från materialet. Om materialet är i lös form ska suggan hela tiden förfoga över en mängd motsvarande minst ett 10 liters ämbar. Det fasta material som fästs på väggen ska rengöras mellan användningarna om ett annat svin ska använda det. Efter grisningen kan man sluta ge material för bobyggande.

Svin får inte hållas ensamma om det inte är nödvändigt på grund av sjukdom, skada, aggressivt beteende eller någon annan motiverad och godtagbar orsak eller om inte något annat förutsätts i tilläggsvillkoren för stöd för djurens välbefinnande.

På gårdar med svin skall produktionsbyggnaderna vara försedda med ett sådant alarm- och övervakningssystem som slår larm när temperaturen stiger eller sjunker för mycket med tanke på djurens välbefinnande och vid elavbrott, störningar i ventilationssystemets funktion och motsvarande störningar som inverkar på djurens välbefinnande. Om djurhållningsplatsen har ett maskinellt ventilations-, utfodrings-, vattnings- eller annat motsvarande system som djurens välbefinnande är beroende av, måste gården ha en skriftlig plan över ett fungerande reservsystem med avseende på funktionsstörningar. Jordbrukaren kan själv ha gjort upp planen. Av planen ska framgå vilka åtgärder som ersätter det system som sköter ventilationen, utfodringen, vattningen eller någon annan maskinell verksamhet om utrustningen går i olag eller annars inte fungerar. Driftsstopp i anordningar får inte äventyra djurens välbefinnande. För händelse av elavbrott ska gården förfoga över ett eget reservsystem för alstring av elektricitet eller någon annan motsvarande beredskap inför elavbrott. Detta reservsystem ska alstra el som får den maskinel-

la ventilationen och vid behov vattning, utfodring och utgödsling att fungera. Reservsystemet kan till exempel vara ett aggregat eller en anslutning för el som kommer från annat håll och som kan tas i bruk omedelbart.

5 Tilläggsvillkor

En gård kan välja mellan följande tilläggsvillkor på det sätt och med de begränsningar som framläggs nedan.

Tilläggsvillkor som väljs av en nöt- och/eller svingård

1. Brandbekämpnings- och räddningsplan

Tilläggsvillkor för nötgårdar

2. Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls, inbegripet krav på utrymme
3. Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls
4. Större möjligheter för uppbundna nötkreatur att röra sig
5. Förbättrade förhållanden för nöt som är minst 6 månader
6. Betesgång under växtperioden och rastning om vintern för nötkreatur
7. Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur

Tilläggsvillkor för svingårdar

8. Betesgång eller rastning för sugsugor och gyltor
9. Betäckning och inseminering av sugsugor och gyltor
10. Krav på utrymmet och liggplatserna för dräktiga sugsugor och gyltor
11. Fri grisning för suggorna
12. Sjukboxar för svin
13. Bättre förhållanden i svinboxarna

5.1 Val av tilläggsvillkor

En gård kan välja högst två tilläggsvillkor. Tilläggsvillkor kan väljas om:

- jordbrukaren har åtagit sig att följa grundvillkoren för den aktuella produktionsinriktningen,
- gården har minst 10 djurenheter av djurslaget i fråga under hela förbindelseperioden; och
- tilläggsvillkoret lämpar sig för gårdens produktionsstruktur och dess tekniska arrangemang

Det senare villkoret innebär att tilläggsvillkoret ställt i relation till förhållandena på gården verkligen inverkar positivt på välbefinnandet hos gårdens djur. Ett tilläggsvillkor kan inte väljas om gården har endast ett fåtal djur som berörs av

det aktuella tilläggsvillkoret. Till exempel kan en gård som har en lösdriiftsladugård med 50 kor och som håller några kor i en gammal båsladugård inte välja tilläggsvillkoret "Större möjligheter för uppbundna nötkreatur att röra sig". I en sådan situation måste man också lägga märke till om dessa få kor är i gårdens besittning, men hålls i grannens gamla ladugård, måste vid skötseln av dem följas samma villkor för stöd för djurens välbefinnande som man har valt att följa på den egna gården. Tilläggsvillkoret kan inte väljas om det inte går att genomföra så att det har gynnsamma verkningar för djurens välbefinnande. Därför kan tilläggsvillkoret vanligen heller inte väljas för nötkreatur som föds upp helt och hållet utomhus och är vana vid det, såsom bisonoxar och i vissa fall exempelvis nötkreatur av rasen Highland Cattle. I fall av den här typen ska man utreda möjligheterna att välja tilläggsvillkoren tillsammans med t.ex. landsbygdsnäringsmyndigheten.

Om gården iakttar grundvillkor för både nötkreatur och svin, kan tilläggsvillkor väljas för antingen det ena eller bägge djurslagen, men sammanlagt får tilläggsvillkoren inte vara fler än två. Om jordbrukaren följer grundvillkoren för bara ett djurslag, ska tilläggsvillkoret eller -villkoren gälla detta djurslag. Undantagsvis kan gården dock samtidigt välja att följa en brandbekämpnings- och räddningsplan i såväl produktionsbyggnaden för nötkreatur som produktionsbyggnaden för svin, varvid stöd för tilläggsvillkoret betalas för både nöt och svin. I detta fall betraktas tilläggsvillkoret som ett enda valt tilläggsvillkor och utöver det får gården välja ytterligare ett tilläggsvillkor.

Om gården har en miljöstödsförbindelse enligt programperioden 2000-2006 där tilläggsåtgärden är produktionsdjurens välbefinnande, kan jordbrukaren inte välja ett sådant tilläggsvillkor inom stödet för djurens välbefinnande där kravet är att djuren ska gå på bete eller rastas. Sådana tilläggsvillkor är 'Betesgång under växtperioden och rastning om vintern för nötkreatur' och 'Betesgång eller rastning för sinsugor och gyltor'.

En jordbrukare som har ett avtal om miljöspecialstöd som gäller ekologisk husdjursproduktion kan inte välja tilläggsvillkoret 'Betesgång för nötkreatur under växtperioden' eller 'Betesgång eller rastning för sinsugor och gyltor'.

En jordbrukare kan inte samtidigt välja både tilläggsvillkoret 'Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls, inbegripet krav på utrymme' och villkoret 'Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls'.

Om jordbrukaren väljer ett tilläggsvillkor som har att göra med betesgång och/eller rastning kan han inte senare under förbindelseperioden välja

ett miljöspecialstöd där motsvarande åtgärder ingår utan att avstå från överlappande åtgärder.

5.2 Gemensamt tilläggsvillkor för nöt- och svingårdar

Brandbekämpnings- och räddningsplan

I de produktionsbyggnader där man håller nötkreatur eller svin ska det finnas korrekt installerade brandvarnare som har planerats för förhållandena i produktionsbyggnaden. Larmet från dem ska kunna höras eller tas emot på annat sätt under alla tider på dygnet. Det ska finnas tillräckligt många brandvarnare i förhållande till produktionsbyggnadens storlek och de ska vara godkända av försäkringsbolagen.

Gårdsbruksenheten ska ha en skriftlig brandbekämpnings- och räddningsplan varav framgår åtminstone var brandvarnarna är belägna, hur man ska gå till väga i nödsituationer och längs vilka rutter djuren ska föras ut i en nödsituation, åtgärder för att rädda djuren samt vilken räddnings- och brandbekämpningsutrustning som behövs på gården och var utrustningen finns. Planen ska vara genomförbar. Den ska ha som mål att djuren inte orsakas onödigt lidande och att de garanteras skydd och föda i en exceptionell situation. En kopia på brandbekämpnings- och räddningsplanen lämnas till den lokala räddningsmyndigheten.

5.3 Tilläggsvillkor för nötgårdar

Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls, inbegripet krav på utrymme

Se begränsningar i fråga om val av detta tilläggsvillkor vid punkt 5.1 Val av tilläggsvillkor.

Kalvarna ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. En kalv som utfodras med råmjölk få hållas ensam i högst två veckor. Efter att orsaken undanröjts ska kalven återplaceras i gruppen. Det är inte tillåtet att i en och samma box hålla djur vilkas ålder skiljer sig avsevärt från varandra eller som annars befinner sig långt från varandra på den sociala rangskalan.

I gruppboxen ska varje kalv ha minst följande yta att röra sig på:

kalvens ålder (mån.)	utrymme (m ² /djur)
0-3	1,8
3-6	2,1

Av den ovan nämnda ytan ska minst hälften bestå av ett välströat, rent, halkfritt och mjukt ligg-

område bestående av helt golv. Rummet eller liggområdet ska kunna värmas t.ex. med hjälp av centralvärme eller strålningsvärmare.

Kalvar som kommer till en gård som bedriver mellan- och slutuppfödning av köttöt ska efter ankomsten födas upp till minst två månaders ålder i en separat avdelning som fylls satsvis och är försedd med egen ventilation. På en gård som bedriver slutuppfödning kan kalvarna flyttas över till kalvavdelningen också kontinuerligt, om veterinären kan konstatera att det föreligger särskilda grunder som främjar djurens välbefinnande. Grunden kan till exempel vara att kalvarna alltid kommer från samma gård/gårdar i närheten och transportsträckan är kort. Då minskar det förväntade sjukdomstrycket och vanligen också den ansträngning som transporten orsakar.

En kalv som får mjölk eller mjölknäring att dricka ska få mjölken eller mjölknäringen genom att suga på en napp. Alternativ till napp kan vara digivning till exempel med hjälp av amkor. Om kalven avhorns får hornämnet förstöras endast med användning av adekvat smärtlindring som föreskrivits av en veterinär.

Främjande av de förhållanden under vilka kalvarna hålls

Se begränsningar i fråga om val av detta tilläggs villkor vid punkt 5.1 Val av tilläggs villkor.

Kalvarna ska hållas i gruppboxar, om inte avskiljande från gruppen är befogat av veterinärmedicinska skäl eller på grund av aggressivt beteende hos djuren. En kalv som utfodras med råmjölk få hållas ensam i högst två veckor. Efter att orsaken undanröjts ska kalven återplaceras i gruppen. Det är inte tillåtet att i en och samma box hålla djur vilkas ålder skiljer sig avsevärt från varandra eller som annars befinner sig långt från varandra på den sociala rangskalan.

Kalvarnas liggområde ska ha helt golv. Det ska dessutom vara välströat, rent, halkfritt och mjukt. Rummet eller liggområdet ska vid behov kunna värmas t.ex. med hjälp av centralvärme eller strålningsvärmare.

Kalvar som kommer till en gård som bedriver mellan- och slutuppfödning av köttöt ska efter ankomsten födas upp till minst två månaders ålder i en separat avdelning som fylls satsvis och är försedd med egen ventilation. På en gård som bedriver slutuppfödning kan kalvarna flyttas över till kalvavdelningen också kontinuerligt, om veterinären kan konstatera att det föreligger särskilda grunder som främjar djurens välbefinnande. Grunden kan till exempel vara att kalvarna alltid kommer från samma gård/gårdar i närheten och transportsträckan är kort. Då minskar det

förväntade sjukdomstrycket och vanligen också den ansträngning som transporten orsakar.

En kalv som får mjölk eller mjölknäring att dricka ska få mjölken eller mjölknäringen genom att suga på en napp. Alternativ till napp kan vara digivning till exempel med hjälp av amkor. Om kalven avhorns får hornämnet förstöras endast med användning av adekvat smärtlindring som föreskrivits av en veterinär.

Större möjligheter för uppbundna nötkreatur att röra sig

För nötkreatur som hålls uppbundna ska användas sådana bindslen som inte begränsar djurets arttypiska rörelser när det äter, sköter sin kropp, lägger sig ner eller reser sig. Det är inte tillåtet att använda bindslen som klart begränsar djurets rörelser i längdriktningen eller åt sidorna. Sådana är till exempel en halsram eller en vertikal kedja eller ett band i vilket djuret är tjudrat med en kedja eller metallbåge runt halsen så att dess rörelser är mycket begränsade (s.k. Grabner-bindsle).

Främjande av de förhållanden under vilka minst 6 månader gamla nötkreatur hålls

För varje nötkreatur som är minst 6 månader gammalt ska det finnas ett ströat och mjukt liggområde med helt golv. I en och samma box får man med undantag av en avelstjur och stut inte hålla nötkreatur som är av olika kön eller vilkas ställning på den sociala rangskalan skiljer sig åt kraftigt. Om man lägger märke till djur som tydligt underkastar sig eller djur som hunsar andra djur och detta antagligen medför långvariga olägenheter för djurens välbefinnande, måste djuren omgrupperas.

Betesgång under växtperioden och rastning om vintern för nötkreatur

Se begränsningar i fråga om val av detta tilläggs villkor vid punkt 5.1 Val av tilläggs villkor.

Nötkreatur som är minst 6 månader gamla ska dagligen släppas på bete under minst 60 dagar under perioden 1.5–30.9.. Köttöt och sådana mjölkkor och kvigor som hålls uppbundna ska rastas utomhus också minst två gånger per vecka under vintern, när vädret medger det.

Betesgången för tjurar kan kompenseras med en rastgård. I så fall ska rastgårdens yta per tjur som hålls där vara minst 6 m². Ytan ska dock vara minst 50 m².

Tilläggs villkoret sammanfaller med ett avtal om miljöspecialstöd för ekologisk husdjursproduktion. Tilläggs villkoret måste frånträdas eller bytas om den gård som valt tilläggs villkoret ingår ett avtal om ekologisk husdjursproduktion.

Sjuk-, behandlings- och kalvningsboxar för nötkreatur

Det ska finnas ett särskilt utrymme där ett sjukt eller skadat nötkreatur kan återhämta sig. För varje påbörjat 10-tal av mjölk- eller dikor ska det för sjuka och skadade djur finnas tillgång till åtminstone en fristående box eller motsvarande utrymme. I fråga om köttnot ska boxen eller det motsvarande utrymmet uppta minst 10 m² per varje påbörjat antal av 100 djur.

För kalvande nötkreatur ska det finnas en kalvningsbox dit djuren förflyttas i dräktighetens slutskede och där det är möjligt att hålla uppsikt över hur kalvningen framskrider. Storleken på en kalvningsbox för en mjölk- eller diko är minst 10 m² och dess kortaste sida ska vara minst 3 meter. Boxarna kan konstrueras så att de används av flera djur, men det gäller att vara beredd på att ingärda något djur för sig.

Boxarna ska utrustas så att:

- liggunderlaget är välströat, mjukt och skyddat mot drag samt har helt golv
- det vid behov är möjligt att värma utrymmet eller djuret (t.ex. rörelement, strålningsvärmare eller värmefläkt)
- ett djur som är i boxen kan se andra nötkreatur
- det djur som ska skötas kan fixeras snabbt och hanteras (t.ex. medicineras, undersökas och märkas)
- på ett tryggt sätt; djuret kilas t.ex. mot stängslet med hjälp av en port det bakom djuret finns ett tillräckligt utrymme för att assistera kalvningen (om detta inte kan genomföras med hjälp av flyttbara boxvägar ska boxen vara minst 3,5 meter lång)
- det är möjligt att mjölka mjölkkor med maskin

5.4 Tilläggsvillkor för svingårdar

Betesgång eller rastning för sinsuggor och gyltor

Se begränsningar i fråga om val av detta tilläggsvillkor vid punkt 5.1 Val av tilläggsvillkor.

Om vädret det medger ska sinsuggor och gyltor rastas utomhus dagligen mellan den 1 maj - 30.9. och den 30 september eller minst två gånger i veckan året om.

Sinsuggor och gyltor ska ha möjlighet att böka och att vältra sig om sommaren.

Tilläggsvillkoret sammanfaller med ett avtal om miljöspecialstöd för ekologisk husdjursproduktion. Tilläggsvillkoret måste frånträdas eller bytas

om den gård som valt tilläggsvillkoret ingår ett avtal om ekologisk husdjursproduktion.

Betäckning och inseminering av suggor och gyltor

Suggor och gyltor ska betäckas i ett lösdriftsstall eller i en gruppbox där suggorna och gyltorna hålls från avvänjningen tills följande dräktighet har säkerställts Insemineringshäckar får användas bara under själva insemineringen.

I utfodringsboxar ska den sammanlagda fria golvytan utanför utfodringshäckarna vara 2,25 m²/djur, varav minst 1,3 m²/djur ska utgöra ströat liggunderlag med helt golv. Om djuren hålls i grupper med färre än sex djur ska den sammanlagda fria golvytan som djuren förfogar över vara 10 procent större än den kalkylerade golvyta som djurgruppen behöver enligt stödsvillkoret.

Krav på utrymmet och liggplatserna för dräktiga suggor och gyltor

Dräktiga suggor och gyltor hålls i lösdriftsstall eller gruppboxar. Dräktiga suggor och gyltor ska i utfodringsboxar ha minst 2,25 m² sammanlagd fri golvyta utanför utfodringshäckarna per djur räknat, varav minst 1,3 m²/djur ska utgöra ströat liggunderlag med helt golv. Om djuren hålls i grupper med färre än sex djur ska den sammanlagda fria golvytan som djuren förfogar över vara 10 procent större än den kalkylerade golvyta som djurgruppen behöver enligt stödsvillkoret.

Fri grisning för suggorna

Suggorna ska i regel kunna grisa fritt. Suggorna kan dock hållas i grisningshäck tillfälligt i högst 7 dygn efter grisningen, om det finns ett godtagbart skäl till det (t.ex. aggressiva eller oroliga suggor).

Grisningsboxens yta ska vara minst 6 m², varav minst hälften ska bestå av ströat helt golv. Av denna yta ska minst 1 m² vara sådan att smågrisarna där kan söka skydd för suggan. Ändamålsenlig uppvärmning ska ordnas för smågrisarna.

Sjukboxar för svin

För sjuka svin ska det finnas tillgång till en fristående sjukbox. Sjukboxarna kan vara grupp- eller ensamboxar. Gruppboxarna ska kunna uppdelas vid behov. Det ska finnas minst 1 sjukbox per varje påbörjat antal av 50 suggor och minst 5 sjukplatser per varje påbörjat antal av 100 slaktsvin. Liggunderlaget i sjukboxen ska vara välströat, mjukt och skyddat mot drag samt ha helt golv.

Bättre förhållanden i svinboxarna

Alla svin i svinstallet ska ha ett ströat liggområde med helt golv, där alla ryms att ligga samtidigt. Som strö används t.ex. halm, spån, torv, rivet papper eller hö. Det ska hela tiden finnas tillräckligt med strö.

Dessutom ska avvanda grisar i mellanuppfödningstadiet indelas i avdelningar med separata boxar enligt åldersgrupp. Temperaturen ska kunna regleras i enlighet med grisarnas ålder, t.ex. genom dubbelklimatboxar.

6 Förändrade förhållanden under förbindelsens gång

6.1 Skyldighet att anmäla om förändrade förhållanden

Jordbrukaren eller dennes rättsinnehavare är skyldig att anmäla till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om det på gården sker sådana förändringar förhållandena som gäller jordbrukaren, gårdsbruksenheten eller den husdjursproduktion som stödet gäller. Dessutom ska man anmäla om förändringar i fråga om antalet djur då det är fråga om att antalet djur sjunker bestående till under det minimiantal djur som krävs.

Den skriftliga anmälan ska göras utan dröjsmål, men senast inom tio arbetsdagar efter att förändringen i förhållandena inträffat. Sådana förändringar i förhållandena är till exempel försäljning eller arrendering av hela gården till en annan jordbrukare eller någon annan sådan förändring i förhållandena som påverkar beviljandet av stödet.

I fråga om sådana förändringar där förbindelsen fortsätter beaktas förändringen från och med följande utbetalning.

6.2 Byte av produktionsinriktning

Om den produktionsinriktning inom animalieproduktion som bedrivs på gården ändras till en annan produktionsinriktning som är stödberättigande enligt stödet för djurens välbefinnande, ska gården iakttas grundvillkoren för den nya produktionsinriktningen under den återstående tiden av förbindelseperioden. En gård kan en gång under förbindelseperioden ändra produktionsinriktning för den återstående tiden av förbindelseperioden.

6.3 Byte av tilläggsvillkor och frånträdande från villkoret

I vissa situationer kan tilläggsvillkor bytas mitt i förbindelseperioden. Det är möjligt att byta tilläggsvillkor om det sker en generationsväxling

eller om besittningen till gården och förbindelsen överförs på något annat sätt. Man kan också byta tilläggsvillkor om djurproduktionen läggs om till en annan huvudsaklig produktionsinriktning som är stödberättigande enligt stödet för djurens välbefinnande, eller om det sker en sådan förändring i förhållandena inom den djurproduktion som bedrivs på gården, att åtgärderna för det tilläggsvillkor som valts inte längre kan genomföras.

Tilläggsvillkor kan bytas en gång under förbindelseperioden. Antalet tilläggsvillkor som iakttas kan inte utökas i samband med bytet.

Stödtagaren måste frånträda tilläggsvillkoren om hon eller han upphör med den husdjursproduktion som tilläggsvillkoret gäller eller om förhållandena inom den djurproduktion som bedrivs förändras på ett sådant sätt att åtgärderna för det valda tilläggsvillkoren inte längre kan genomföras. Man måste också frånträda från ett tilläggsvillkor om antalet djur minskar annat än tillfälligt så att minimikravet i fråga om antalet djur, 10 de, inte längre uppfylls. Om gården har valt ett tilläggsvillkor som inte lämpar sig för dess produktionsform, måste tilläggsvillkoret frånträdas och det stöd som betalats för villkoret betalas tillbaka.

6.4 Minskning av antalet djur som förbindelsen gäller

Om en jordbrukare överför hela den husdjursproduktion som hon eller han bedriver till en annan stödberättigad jordbrukare och förbindelsen överförs till jordbrukaren, återkrävs inte de stöd för djurens välbefinnande som redan betalats. Gården kan behålla högst några få djur i hobby-syfte men så att odlarstöd inte söks för djuren.

Om jordbrukarens djurantal minskar under det fastställda minimiantal djur på 10 djurenheter som förutsätts, och det inte är fråga om en tillfällig minskning, återkrävs av jordbrukaren de stöd för djurens välbefinnande som redan betalats. Som en tillfällig minskning av djurantalet räknas ett kortvarigt produktionsuppehåll som krävs inom vissa former av husdjursproduktion eller som beror på grundlig reparation eller utvidgning av en husdjursbyggnad, ändring av produktionsinriktningen eller ett oöverstigligt hinder. Stödet återkrävs inte om djurantalet på gården kortvarigt minskar avsevärt på grund av en djursjukdom som ska bekämpas eller sanering av gården på grund av smitta. Vid sanering av smitta i fråga om sjukdomar som ska bekämpas enligt lag ska veterinärens anvisningar iakttas.

6.5 Befrielse eller frånträdande av förbindelse

Förbindelserna för stöd för djurens välbefinnande har en giltighetstid på fem år. En jordbrukare anses ha fullföljt en betydande del av sin förbindelse och uppfyllt de övriga kraven enligt kommissionens förordning, då förbindelsen har varit i kraft i tre år och jordbrukaren frånträder förbindelsen genom försäljning av hela lägenheten eller genom att på något annat sätt upphöra med att bedriva husdjursproduktion helt och hållet. Gården kan behålla högst några få djur i hobby-syfte men så att odlarstöd inte söks för djuren. I ett sådant fall återkrävs inte stödet av jordbrukaren (artikel 44 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006).

En jordbrukare kan befrias från förbindelsen utan krav på återbetalning av stödet om hon eller han upphör med husdjursproduktion och det kan anses att det är fråga om ett oöverstigligt hinder (force majeure) enligt artikel 47 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 eller något annat exceptionellt förhållande såsom jordbrukarens död, allvarlig sjukdom hos jordbrukaren och tvångsinlösen eller expropriation av jordbrukslägenheten. En jordbrukare kan också frånträda förbindelsen om hon eller han går i pension, börjar få full arbetsoförmögenhetspension, deltidspension eller förtida ålderspension eller konstateras ha en arbetsrelaterad yrkessjukdom.

Som oöverstigligt hinder eller exceptionellt förhållande godkänns också sådana situationer där djurens antal på gården minskar mot jordbrukarens egen vilja, till exempel om en djursjukdom om ska bekämpas konstateras på gården eller om djuren måste avlägsnas på grund av smitta som måste saneras.

Jordbrukaren ska utan dröjsmål underrätta kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om sådana förändringar. Landsbygdsnäringsmyndigheten beslutar om att jordbrukaren befrias från förbindelsen och att stödet upphör.

Jordbrukaren kan endast frånträda förbindelsen i de situationer som nämns ovan. Om en jordbrukare innan förbindelsen gått ut frånträder sin förbindelse på något annat sätt än som i de godkända fallen, ska de stöd för djurens välbefinnande som betalats under de tidigare förbindelseåren och det år förbindelsen frånträds, återkrävas av jordbrukaren. Den lokala landsbygdsnäringsmyndighet som beviljat stödet ska fatta ett överklagbart avgörande om frånträdandet av förbindelsen om det är fråga om ett fall där stödet ska återkrävas. Av beslutet ska framgå det återkrävda stödets belopp samt den ränta som beräknas på beloppet.

6.6 Överföring av förbindelsen

Om en jordbrukare överför hela den husdjursproduktion som hon eller han bedriver till en annan stödberättigad jordbrukare och förbindelsen överförs till jordbrukaren återkrävs inte de stöd för djurens välbefinnande som redan betalats.

Om en jordbrukare under den tid förbindelsen är i kraft överför hela eller en del av den jordbrukslägenheten som utgjort en förutsättning för beviljande av stöd till en annan jordbrukare, kan denne fortsätta att iaktta förbindelsen under den förbindelseperiod som återstår (artikel 44 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006). Den lokala myndighet som beviljar stödet kan på ansökan överföra förbindelsen till den nya ägaren eller innehavaren av jordbrukslägenheten eller delen av jordbrukslägenheten eller husdjursproduktionen, om ägande- eller besittningsrätten överförs till en sådan jordbrukare som uppfyller de allmänna förutsättningarna och stödvillkoren för beviljande av stödet. Vid överföring av en förbindelse ska den jordbrukare som tar över produktionen iaktta den överförda förbindelsen under den återstående förbindelseperioden för den förbindelse den tidigare jordbrukaren ingått. Om förbindelsen däremot överförs i samband med generationsväxling eller annan överföring av besittningen, och produktionsinriktningen samtidigt ändras till någon annan produktionsinriktning som är stödberättigande enligt villkoren för stöd för djurens välbefinnande, kan den jordbrukare som fortsätter iaktta villkoren för den nya produktionsinriktningen. Tilläggs villkoret och/eller tilläggs villkoren kan bytas i samband med att förbindelsen överförs.

7 Vissa omständigheter som hänför sig till stödet

7.1 Termer

Nötkreatur är ett nötkreatur, oberoende av ålder, som hålls för produktion av mjölk, kött eller andra livsmedel eller hudar eller för andra ändamål,

Köttnot är ett nötkreatur som hålls för köttproduktion

Mjölkkö är ett nötkreatur som används för mjölkproduktion och som har kalvat minst en gång

Diko är ett nötkreatur som har kalvat minst en gång, som används enbart till produktion av kalvar och vars kalvar föds upp för köttproduktion eller för att utöka dikoproduktionen

Kviga är ett minst 6 månader gammalt nötkreatur som inte har kalvat

Tjur är ett minst 6 månader gammalt nötkreatur av hankön

Kalv är ett nötkreatur, oberoende av kön, som är yngre än 6 månader

Ungboskap är ett nötkreatur som är minst 6 månader men yngre än 24 månader

Smågris är ett svin från födseln till avvänjningen

Avvand gris är ett svin från avvänjningen till 10 veckors ålder

Slaktsvin är ett svin från tio veckors ålder tills det slaktas

Gödsvin är ett svin från tio veckors ålder tills aveln inleds

Gylta är ett svin från den första betäckningen eller insemineringen fram till grisningen

Dräktig gylta är en gylta efter de 4 första dräktighetsveckorna till grisningen

Sugga är ett svin i samband med första grisningen och därefter

Sinsugga är ett svin från smågrisarnas avvänjning till slutskedet av nästa dräktighet

Dräktig sugga är en sugga efter de 4 första dräktighetsveckorna till grisningen

7.2 Förvaring av dokument

Dokumentet som rör stödet för djurens välbefinnande ska arkiveras i minst tre år efter förbindelseperiodens utgång.

7.3 Stödets offentlighet

Uppgifterna om stöd för djurens välbefinnande är offentliga och staten är från och med år 2008 skyldig att publicera en förteckning över stödtagarna samt beloppet av beviljat offentligt stöd.

7.4 Övervakning

ELY-centralernas djurövervakare kontrollerar att villkoren för stödet för djurens välbefinnande följs. Separata författningar och anvisningar utfärdas om övervakningen

BILAGA 1 Hälsovårdskrav på nötgårdar

1. Gården har ett skriftligt hälsovårdsavtal som ingåtts med en veterinär
2. Veterinären gör årligen minst ett hälsovårdsbesök på gården
3. Gården har en skriftlig hälsovårdsplan som uppgjorts av en veterinär på basis av hälsovårdsbesöken och uppdateras årligen
4. Gården bedriver systematisk produktionskontroll. Som produktionskontroll godkänns alla kontrollformer, också sådan kontroll som gården själv upprätthåller och som innehåller motsvarande uppgifter
5. Gården följer den behöriga myndighetens instruktioner när det gäller sjukdomsskydd på gårdsnivå samt anskaffning av djurmaterial, importerat foder och importerade foderråvaror (hälsovårdsplan, hälsovårdsbesök).
6. Det finns inga djur som utsöndrar BVD-virus på gården eller en sanering har inletts innan förbindelsen om stöd för djurens välbefinnande ingås, eller saneringen inleds utan dröjsmål.
7. Gården låter undersöka sina köpta avelsdjur (djur avsedda att hållas på gården) med avseende på salmonella i överensstämmelse med den behöriga myndighetens anvisningar. På gårdar som föder upp kalvar och som säljer sina köpta djur för vidare uppfödning ska likaså en salmonellaundersökning utföras per avdelning varje år i enlighet med veterinärens anvisningar. Inga salmonellasmittor har konstaterats på gården eller en sanering har inletts innan förbindelsen om stöd för djurens välbefinnande ingås, eller saneringen inleds utan dröjsmål.
8. Om infektion av BVD eller salmonella konstateras på gården efter att förbindelsen om stöd för djurens välbefinnande har ingåtts är gården skyldig att sanera bort sjukdomen.
9. På gårdar som säljer livdjur får ringorm inte påträffas. Kravet gäller inte gårdar som bedriver slutuppfödning av kalvar som föds upp till kötnöt.
10. Genom att ordna förhållandena för utfodring och foderhygien, användning av strö och gödselhanteringen förhindrar man att fekala sjukdomsalstrare sprids i besättningen och håller djuren så rena så möjligt. Veterinären dokumenterar situationen vid sina hälsovårdsbesök.

BILAGA 2 Hälsovårdskrav på svingårdar

Hälsovårdskrav på gårdar med smågris- och integrerad produktion

1. Gården har ett skriftligt hälsovårdsavtal som ingåtts med en veterinär
2. Gården har en skriftlig hälsovårdsplan som uppgjorts av en veterinär och som uppdateras årligen
3. Veterinären avlägger hälsovårdsbesök på gården minst fyra gånger per år, vid ett av besöken uppdateras hälsovårdsplanen. För detta besök kan man samla uppgifter från tidigare hälsovårdsbesök under året.
4. Gården följer den behöriga myndighetens instruktioner vid anskaffning av djurmaterial och importerat foder (hälsovårdsplan, hälsovårdsbesök).
5. Gården måste med hjälp av stallgödselprover påvisa att den är fri från salmonella när stöd söks för första gången. Proverna ska tas enligt den behöriga myndighetens anvisningar före den sista december det första förbindelseåret.
6. Gården ska genom att lämna råmjölks- eller blodprov påvisa att den är fri från grishosta enligt anvisningarna från den behöriga myndigheten (hv-plan, hv-besök).
7. Gården ska genom att lämna gödselprov bevisa att den är salmonellafri.
8. Gården är fri från dysenteri, nyssjuka och skabb enligt en klinisk undersökning som gjorts av en veterinär eller en sanering har inletts före den första ansökan om stöd eller också inleds saneringen utan dröjsmål. Läkemedelsbehandling av skabb är inte tillåten. Saneringskrav.
9. Gårdens suggor vaccinerar mot rödsjuka två gånger om året eller enligt veterinärens anvisningar. Avsteg från två gånger vaccinering om året har motiverats i hälsovårdsplanen.
10. Suggor behandlas regelbundet mot enteroparasiter enligt veterinärens anvisningar.

Hälsovårdskrav i slaktsvinstall

1. Gården har ett skriftligt hälsovårdsavtal som ingåtts med en veterinär
2. Gården har en skriftlig hälsovårdsplan som uppgjorts av en veterinär och som uppdateras årligen
3. Veterinären gör ett hälsovårdsbesök per uppfödningssomgång i slaktsvinstall som fylls på i omgångar eller fyra besök om året om svinstallet fylls på kontinuerligt.
4. Gården bedriver systematisk produktionskontroll. I ett slaktsvinstall kan produktionskontrollen bygga på t.ex. slakteriets resultatrapport.
5. Gården följer den behöriga myndighetens instruktioner vid anskaffning av djurmaterial, importerat foder och importerade foderråvaror (hälsovårdsplan, hälsovårdsbesök).
6. Gården tar enbart emot hälsoklassificerade smågrisar (= som uppfyller hälsovårdskraven). Motiverade orsaker, t.ex. för att möjliggöra sanering av grishosta, tillåts som undantag.